

med indtil 20 à 30 pCt. —, hvad vil saa Følgen blive? Følgen vil blive, at Udgifterne blive tagne i Betragtning ved Fastsættelsen af Medicinaltaksterne. Men dette vil bevirke, at de ikke salgbare Apotekerprivilegier kan profitere af Prisforhøjelsen, da Taksterne jo er ens for begge Slags Apoteker. Dette anfører jeg kun som et Bevis for det urigtige i at opretholde de reelle Apoteker.

Jeg tror hermed at have omtalt de vigtigste af Lovforslagets Bestemmelser og skal anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling, idet jeg ønsker, at det maa lykkes ved denne Sags videre Gang her i Tinget at tilvejebringe etsaadant Grundlag for de reelle Apotekerbevillingers Afskaffelse, at saavel Apotekerstanden som Befolkningen kan være tjent dermed.

Johan Knudsen: Det foreliggende Lovforslag er bygget over den Betænkning, som er afgivet af den i 1908 nedsatte Kommission, hvis Opgave var at forberede en Omordning af Statens civile Sundhedsvæsen. Lovforslaget holder sig tæt op ad Betænkningen og afviger kun i forholdsvis uvæsentlige Spørgsmaal fra den. At der tiltrænges en Omordning af vort Apotekervæsen, burde være indlysende, naar man betænker, at Reglerne for Apotekerforholdene herhjemme, som omtalt af den ærede Ordfører for Venstre (Laust Jensen), hviler paa en saa gammel Forordning som den af 4. December 1672. Det af den højtærede Justitsminister fremsatte Lovforslag forekommer mig i det hele og store at lægge Vægten dér, hvor den bør lægges, og at præcisere, at det først og fremmest er Hensynet til Befolkningens Tarv, som afgør, om en Apotekerordning er god eller ikke. Klart og korrekt hedder det herom i Kommissionens Betænkning: „Den Ordning bør derfor gives Fortrinnet, som i videst Maal opfylder Betingelserne for at skaffe saa god Medicin som muligt, saa billig Medicin som muligt og saa let Adgang til Medicinen, som Omstændighederne tillader. Først i anden Række — og for saa vidt saadant ikke kommer i Strid med Hovedhensynet — kan der tages Hensyn til Apotekere og andre Farmaceuter”.

Lovforslaget tager altsaa Sigte paa, at Medicinen skal gøres saa god som muligt, dels ved Regler for Visitation, dels ved skærpet Ansvar for Apotekere og Medhjælpere og endvidere ved Forebyggelse af Misbrug med Arkana ved at fare haardt, men efter min Mening ikke for haardt, frem mod omrejsende Bandagister, der ved

storstiledede Reklamer faar godtroende Folk til at gaa i Tøjet. Paa disse omrejsende Bandagisters Samvittighedsløshed og Frækhed gives der i Bilag 16 til Kommissionens Betænkning haarrejsende Eksempler. Jeg tror, at ethvert Medlem af dette Ting vil kunne supplere disse Eksempler. At Annonceringen af de forskellige inden- og udenlandske Arkana, hvis vidunderlige Virkning attesteres af mere eller mindre falske Taksigelser, medvirker til at trække Penge ud af Lommen særlig paa Fattigfolk uden nogen virkelig Nytte for andre end for Humbugsmagerne og en Del Bladudgivere; kan der ikke tvistes om. Lovforslaget forbyder at reklamere uden Sundhedsstyrelsens Tilladelse for Arkana, Bandager, elektriske Bælter, Voltakors o. s. v. Et Flertal indenfor Kommissionen var stemt for at gøre en Undtagelse for Fagblade for Læger, Tandlæger, Dyrslæger og Apotekere. Saa-danne Fagblade vil imidlertid kunne udgives af Fabrikanterne af disse Herligheder og vil i mange Tilfælde komme til at sejle under falsk Flag. Ligesom den ærede sidste Taler (Sigvald Olsen) takker jeg Ministeren, fordi han vil stoppe enhver Art Reklame for de paagældende Varer.

Dernæst har Lovforslaget til Hensigt at modvirke, at Medicinen fordyres for Publikum. Som oplyst af Venstres Ordfører (Laust Jensen) er Danmark det Land i Europa, ja, vist i hele Verden, hvor Prisen paa Medicin er lavest. Den er endog lavere end i de Lande, hvor Medikamenthandelen er fri, og dette Forhold vil efter Lovforslaget ikke blive forrykket. Prisen for Medicin vil blive fastsat efter samme Principper som hidtil, og er Prisen for Raa-stoffer den samme, vil Prisen paa Medicin ogsaa blive uforandret.

Endelig tilsigter Lovforslaget at give Befolkningen let Adgang til Medicin, idet man, foruden at opretholde de nuværende Apoteker, foreslaar Oprettelsen af Apoteker paa Landet med Subvention. Jeg er i Overensstemmelse med den højtærede Minister og Kommissionens Flertal med Hensyn til Spørgsmaalet om en mulig Afløsning af de reelle, de salgbare Apoteker. Der var en Tid, da disse reelle Apoteker var en Guldgrube; nu er de det ikke mere. Prisen paa dem har nu naaet en saadan Højde, at Køberen af et reelt Apotek i Regelen ikke spinder Silke ved Forretningen, ogsaa fordi der stadig oprettes nye Apoteker i hans Opland. En Afløsning af de reelle Apoteker vilde udkræve et meget stort Beløb, ca. 18 Mill. Kr., foruden de Bekostninger, Ordningen af Prioritetsforholdene